

зовнішніх біфуркацій. [4, с. 142].

Отже, стратегічне управління закладом охорони здоров'я в сучасних умовах є новою науковою парадигмою, яка має свій об'єкт і предмет дослідження, а також виконує ряд важливих функцій та забезпечує ефективне його функціонування впродовж певного періоду.

Використані джерела

1. Минцберг Г., Альстрэнд Б., Лэмпел Дж. Школы стратегий: Пер. с англ. СПб.: Питер, 2000. С. 16-20.
2. Касьян Л.Е., Бугас В.В. Методичні підходи до визначення сутності стратегічного управління підприємством. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2015. Вип. 12. С. 94-96.
3. Осовська Г.В. Основи менеджменту: Навч. посібник для студентів вищих навчальних закладів. К.: Кондор, 2003. 556 с.
4. Мартиненко Н. Технология менеджмента: Учебник для студентов высш. учеб. заведений. К.: МП «Леся», 1997. 800 с.

Гордійчук Ольга

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Круп'як Л.Б.)

НЕОБХІДНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЗМІСТОМ РОБІТ В ДЕРЖАВНОМУ ОРГАНІ

Складність дослідження проблем управління значною мірою пов'язана з тим, що це, з одного боку, вид людської діяльності, а з другого – складне суспільне системне явище. Доцільним є окреме вивчення цих двох складових і поєднання отриманих знань. Тобто розвиток теорії управління в соціальних системах передбачає докладне вивчення закономірностей здійснення цього процесу в абстрактній управлінській парі (суб'єкт – об'єкт), на підприємстві, в адміністративно-територіальному утворенні, в державі, а також публічного адміністрування і публічного менеджменту з урахуванням соціокультурних особливостей середовища. Цей процес у всіх перелічених утвореннях і формах має особливості, що пов'язані,

насамперед, із специфікою керованого об'єкта і засобами впливу на нього. Але є і загальні риси, що притаманні управлінській діяльності як такій. До їх переліку належать: наявність суб'єкта і об'єкта, відносин між ними; виконання основних функцій (планування, організації, мотивації, контролю), через які здійснюються конкретні функції – головні та допоміжні; здійснення процесу прийняття й реалізації управлінських рішень; встановлення, підтримка та розвиток необхідних внутрішніх та зовнішніх зв'язків; застосування й удосконалення певних технологій виконання процесів та методів впливу на керований об'єкт; формування певної структури, в межах якої відбуваються перелічені процеси; використання соціокультурної реальності і вплив на її зміни [1].

Виконавча влада є підсистемою, гілкою державної влади, вираженою системою органів виконавчої влади на трьох рівнях управління, здійснюючою виконавчо-розпорядчу діяльність в цілях управління в певних сферах (предметах) ведення шляхом реалізації державно-владних повноважень методами і засобами публічного і переважно адміністративного права [2].

Державний орган є елементом механізму держави, що бере участь у виконанні функцій держави наділених при цьому владними повноваженнями.

Виконання державним органом покладених на нього функцій уможливорює система управління (менеджменту) цим органом. Складовою системи менеджменту державного органу, що спрямована на вирішення комплексу завдань, пов'язаних з контролем, обліком і регулюванням ходу робіт відповідно до запланованих показників, є управління змістом робіт. Управління змістом робіт в державному органі є цілеспрямованим впливом на логічно завершену схему надання послуг, її компоненти та процеси з метою підвищення ефективності їх функціонування.

Основним принципом, на якому повинно базуватися управління змістом робіт органу державної влади, є стратегічна орієнтація організаційної та управлінської діяльності. Причому, ці види

діяльності повинні цілеорієнтуватися на досягнення місії і цілей органу влади.

Виходячи з цього, під управлінням змістом робіт державного органу будемо розуміти систему стратегічних підходів до управління цим органом та функціонуванням його підсистем в напрямі досягнення місії і цілей державного органу.

Управління змістом робіт, націлене на виконання місії та поставлених цілей, дозволить державному органу отримати переваги, пов'язані з:

- стратегічною орієнтацією діяльності в процесі управління змістом робіт державним органом;
- належним інформаційним супроводом діяльності державного органу;
- виробленням механізмів протидії впливу негативних факторів зовнішнього середовища;
- чітким документуванням взаємодій між видами робіт в процесі управління змістом робіт державного органу, прав та обов'язків працівників;
- належним здійсненням організаційно-функціональної діяльності в рамках управління змістом робіт державного органу;
- використанням інноваційних методів управління в процесі управління змістом робіт державного органу;
- формуванням та удосконаленням інформаційно-комунікативних зв'язків державного органу;
- синхронізацією особистих цілей та очікувань від якості роботи працівників з цілями державного органу.

Використані джерела

1. Державне управління : підручник : у 2 т. Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України ; ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. К. ; Дніпропетровськ : НАДУ, 2012. Т. 1. 564 с.
2. Соколов А.В. Функції органів виконавчої влади та їх особливості як постачальників державних послуг. URL:<http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=900>